श्री गणेशाय नमः

શ્રી વિશ્વ વિનોદ નાટક કંપની.

ગુમાનસિંહ.

નાટકનાં ગાયનો

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

શ્રી વિશ્વ વિનોદ નાટક કંપની

મેનેજર:—

મયાશંકર રેવાશંકર મહેતા.

વીરમગામ.

વીરમગામ શ્રી ન્યુ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં
શા મફતલાલ માણેકલાલે છાપ્યું.
ગાંધી બજાર—વીરમગામ.

આવૃત્તિ ૧ લી પ્રત ૧૦૦૦

સને ૧૯૨૩

કીંમત ત્રણ આના.

॥ ॐ श्री हरी ॥

સુમાલસિંહ નાટકનાં ગાયનો.

રાજકુમારો— ૧

બાબુ—શિવ વિના તારે શરણે હરા (૨)
ગંગાધર હર શશીધર વીષધર (૨)
નારદ શારદા સેવક સર્વદા
પ્રથમ પતિ શૈલ સુતા વરા — શરણ.
શંકર કરૂણાકર અભયકર મતિકર નિર્મલ, (૨)
સુખો સકળ કર અરિ બળ હર
સ્નેહી સબળ કર કૃતિ વિમળ કર,
અતિ અચળ કર તું, (૨)
હે જગપતિ પશુપતિ શૈલપતિ મહામતિ,
ભસ્મ અંગ ધરા. (૨) શરણ

રાજકુમારો— ૨

પ્રબળ વદન કર મદહર મદના (૨)
પ્રબળ તપ સુખકર શશિધર મદહર મદના, (૨)
કરૂણા સદના, ભાલ ત્રય નયન—બીજાકે, ત્રિદિવર સદના,
અભર્ણ અરધાંગ સુરસરિ શિરધર.— મદહર
બળબા ધનદ જૈસા ધન ધાવી, (૨)
કૃપા સિંધુ તે ઘણ ધનને (૨)
મનવાંછિત આપીશું (૨)
હે દેવાધિ દેવા હું સેવા કઈ શું, (૨)
હર દુર્ગંધ સુખ—પશુપતિ ત્રિપુરારિ; (૨)
તનથી, મનથી, ધનથી,
નહિ જીવનાદ આડીશ—મદહર

[illegible]— ૩

નજર લાગીરે [illegible] કેરી નજર.
નજર લાગી રે નજર લાગી — કામ

આ ઉછરતે તો ખાનપાન હરામ કરી.
તનથી મનથી ધનથી નમુ તુજપદ અહિધર મદહર.
વહાલા વીયોગે હાય જાઉં હું મુઝાઈ મરી,
લાગી કટારી વહાલા વીરહી કટારી વહાલા- નજર.

ગુલામ તથા
ગુમાનસિંહ

જાઉં તમપર વારીવારી, (૨)
રતનાળી રૂપાળી આખલડી છે અણીઆરી (૨) જાઉં.
તમે દ્રગ તારા.
દિલજસી હારા (૨)
ઉરથી ઘડીએ કરૂના પ્યારા મારા ન્યારા (૨)
ભ્રકુટી ધનુથી કટાક્ષના બાણુ દે છે (૨)
મનડું વીંધ્યું છે તે નારી (૨)
ગજ ગામીની, કે કામીની દ્યુતી દામીની તારી (૨)
રતીથકી રમણીય સુખકરછો,
મનસિજ થકી પતિ મનહર છો, (૨)
ચતુરા છોટા ચાતુરી (૨)
રંગે સંગે રમીએ જમીએ, (૨)
તું છો મારી પ્રાણથી પ્યારી (૨) જાઉં-

અજનસિંહ— ૫

વિચારીને સુધરતુ (૨) જુઠું નહીં બોલતું જરી (૨) વિચારી
પ્રમાણીકપણુ તુ ગ્રહી લે ઘણું તુ (૨)
કપટનિ ગ્રંથિ છેક થકિ ખોલ, (૨) વધશે તારો તોલ (૨)
સત્ય હું વદુ હરિ હરિ સત્ય હુ વદું વિચારી.
હરિશ્ચંદ્ર જેવા મહા ધર્મના ધુરંધર; (૨)
સત્યના વચને, રાજપાટ ન રાખ્યુ દેવે દુઃખ જે નાખ્યું
હરિ સહન સાખ્યું પણ મિથ્યા ન ભાખ્યુ (૨) વિચારી.
સત્યથી નિશ્ચય સહુનો આખર જય થાય (૨)
સત્ય આ વાણી માનિએ, માનિએ, (૨ વિચારી

આફ્રિકાલાલ— ૬

મહીપને મુરખ શાબો ઈશ, મુરખ શાબો ઈશ; ટેક.
સહીને ચાટે કરે ચાકીઓ એને કહે ચાંચવીશ. મહીપ.
ઘોળાપર કાળો કરી ન જાણે, વેરી માને વાગીસ. મહીપ.
દીવાની કકુતરદાર ઠગાવી થાયે રાજ્યાધીસ. મહીપ.

છોકરીઓ— ૭

ચટકતી ચાલે ચાલી આવ્યા ચત્રભુજરે
વીતાવી રંગ રીત વીણુ કુસણુમાં શાવડી,
હાલે હળી હળી નમીને પાદ્વવ પાયચોંરે હોલ.
પડી નહિ મને હિત અહિતની સુજરે વીતાવી
મોહને મુખ થકી માગીયું રે મીઠી મને અધરામૃત આપીને,
ભુલાવી બાથમા ઘાલીરે લાગેલ તને ત્રબકારી તાપમા;
આભ્યહિની એ મેં જરી ન પ્રસારી ભુજરે. વીતાવી.
હવે ચીત્ત ભળે ચરરર ચીત્ત બળે ચરરર
અંગ માંહે આગ ઉઠે અરરર;
ગયા મેલી થઈ ઘેલી, ચાહેલી જા વેલી,
વીનવી લાવે તો બળે વાગે ઘાએ રૂઝરે વીતાવી

કરૂણાશંકર— ૮

આગ્યહલિકિ આતઁ શુભી જયાં ભ્રષ્ટ ભુપ થાએ આવા ટેક.
નીશદીન નાટકકાર સાથ જારી બાથ ગીત ગાયે આવા.—આ.
સારંગીને સમશેર ધારી શૌયઁ જણાવે છે,
અ હકના બહુ અવાજ જે તબલાથી બતાવે છે,
ઉપજ ખરચનો અડસટો અભિનયમાં ઓળખાયે— આ.
વ્યાજ લાંચને વટાવ આપી કરજ કરી લાવે,
લાખ લખાવે ખાતે ઘરમાં અરધ લાખ લાવે,
તેમાંથી પોશાક થાય ને પડદા ચીતરાયે....અહા.— આ.

અંબાળસિંહ-- ૯

પીતાજી મારૂં સાંભળી કાંઈ ન્યાય કરોરે, (૨)
ખુશાલતિયાએ આવી ઉંધું ભરમાવ્યું; (૨)
ન સાંભળી પુરી વાત કૂપિત ગયા છો (૨) પીતાજી
પીતાજી તમે છો શીરછત્ર પણ ભુલ છે ભારી, (૨)
ન્હોતુ જાણ્યું આવું પરિણામ મારૂં આવશે; (૨)
છેવટે કરૂં છુ પ્રણામ. (૨)
પીતાજી કર જોડી કરૂં આજીજી (૨) પીતાજી.

આણેકલાલ-- ૧૦

પ્રપંચ પ્રભુછે જરૂર જગતમા, રંકને રાજા કરે નીજ બળથી
કર ધન ધારી સારી સરદારી અપાવે આલમમા વા ! વા ! વા !
કહે તસ્કરને ચોરી કરવાનું ઘર ધણીને કે જાગ્રત રહેજો,
એવે રૂપે એ આ અવનીમા કરે જનને કોટી પ્રતિકળથી

બી એ આસ્તર-- ૧૧

ખરે આ ખલકમા સહુથી ખુશામત ખાટે,
વશી કરણ એવડુ વસુધામા, મહીપતિ વશ કરવા માટે. ખરે.
વાટ ઘાટ કે બજાર હાટે, મળે નહી એ સુવર્ણ સાટે ખરે
દુધ કાળુ ને ધોળા કોયલા, હાજી હાજીકરીને રેવુ હસવાતે ખરે
દ્રઢ સુળજે દાળિદર કેનં, કલ્પ વ્રક્ષ થઇને કે ડેથી હાટે. ખરે.

વારાંગનાઓ ૧૨

કદી આઉંદા કદી નહિં આઉંદા - ટેક
વે તુ કેડી ગલી ભરમાઉંદા,
ઘર તેરા અપની વે,મી, યા—કદી
વે બાજારે વકેંદા તકલા,
નાલે સોણા તનાલે પતલા
અખમસતાનીઆ વે મી, યા,-કદી,
ઉચી માડી તે દુધ પઇ પીડકા,
મચનુ સારે ટબરહીયા ચીડકા.

તેરા હીલાસા વે, મી, યા,–કહી.
તાને મારન નીશાનું ચતરા,
લેલો મનજી વ સોહા વકરા.
દાહા તેરા નખરા વે, મી, યા–કહી.

દરબારી— ૧૩

રહો ભૂપતિ અમપર સદા અવિચળ–રહો.
નીશદીન પલપલ
અંતરથી ઉચરીએ પ્રજાજન સરવે (૨)
મહદ કાર્યમાં સહાય માગીએ,
અમો દીન જન નીરબળ બાળક,
રચના વીવીધ પ્રગટ કરનારા. (૨)
ની ની ની ની સા સા સા સા
નીરેસા નીધપ માપ નીરેસાની ધપ મપ મગરેસા. રહો

અંક બીજો

અંપરૂબા— ૧૪

એ ના ગભરાવો મારા પ્યારા, (૨)
ઉભીછુ હુ તમ પાસ,
દાસી છે આ તસ ખાસ
ચકોર ને વળી ચંદ્રમા, ચાતક મેઘ સમાન,
સારસને સવિતા તણી, ગતિ આપી જાણ,
છોડુ નહિ કદિ મારા પ્રેમ તણા પાશમાથી વધુ મુખે શુ કહુ [illegible]
ન્યારા ન્યારા ગુણુ તમારા અધિક સારા (૨)
ચશ્મોના તમે છો તારા, એ ના
લાગી લગની તુજથકી ચુંબક લોહની જેમ,
જોતા મન કર્ષિત કરે દુર રહુ પ્રિય કેમ ?
જળવિણુ પળ પણ મીન નહી રહીશકે તેમ તુજ વિના હુ
પતિછો મારા પ્રાણથી પ્યારા હૈયાના હીરા, (૨)
નેણુથી કરુના ન્યારા

ચંપકુંબા— ૧૫

અલી બુલી ભાન તુ શાને ભમે છે,
ચંપો તજી વસવુ ગુલાબે ગમેછે, બુલી
કાંટાવાળા પાસે જતા પાંખો ફાટી જાશે
પછી પુરો પસ્તાશે એથી શાથી શું રમે છે બુલી
ચંપો ચિતે ચાહે બળે તારે દુ ખ દાહે,
રહે રાચી રૂડે રાહે જેથી સંતાપ શમે છે બુલી

ચંપકુંબા,— ૧૬

છોડો પ્યારા શા ગુન્હે (૨)
પ્રેમમાં લીન થઇ (૨)
પ્રીતિ મેં કીધી જુવોને ઉન્થી તુને છોડો
સુખ દુઃખ કે દુ ખી ઉર છે ભયપુર છે મનડામા સુને છો
આશી મતિ સઝી કેહો (૨)
છોડતા ન આવે જરા શર્મ (૨)
ગુમાનસિંહ—બસ બસ મેં જોઇ પ્રીતિ રીતિ
ચંપટબા—વાહ દાનાઇ ભલાઇ ધન્ય પ્યારને છોડો

ગુલાબ ૧૭

પ્યારે મોરે આવો પિયરવા, (૨)
કરૂ સિંગરવા ધરૂ હિયરવા લગાવુ ગરવા (૨) પ્યારે.
સેજવા મે મનાઉ, (૨) હાં હાં. પ્યારે
મંદિરના સુંદરવા, હિરના ઘરાવુ, (૨)
હમ દેવ કરૂં અગાર ગ રસ પિલાવુ (૨)
રંગેલે નોશાનું (૨)
રમીલે, છબીલેજી, જીયરવા, (૨) વારૂ તમપે હાં હા
હા હા પ્યારે.

સજનસિંહ ૧૮

છળ મુજથી તુ, છોડી દે, (૨)
છે હાણુ, મહાન, કહુ માન, (૨) છળ ટેક.

થશે હેરાન, પરેશાન, હે નાદાન (૨)   છળ.
મન મેલુ મુખ મધુરી વાણી; (૨)
વિષ ઘટ પર અમૃત ગતિ જાણી, (૨)
પાપી તું પ્રાણી, લે દીલ જાણી, (૨)
પડી પીછાણુ, બન્યો બેભાન તુ છો સેતાન (૨) છળ

સજનસિંહ— ૧૯

જરા માન, મન માન માન ભાઈ. [૨] જરા માન
એ જરા માન જરા માન જરા માન માન માન માન ભાઈ
પાપીને ફુદે ફસાણો ધાઈ ભાઈ જરા માન. ટેક
બીજાની સંગ શુ રમે રંગે, (૨)
અતિ આનંદે હર્ષિત અંગે, [૨]
કાંઈ ન કરે ગડ, શોક કુઢંગે, ૨)
વેશ્યાની પ્રીતિ હોય અફસોસ,
અફસોસ. અફસોસ, અફસોસ   જરામાન

ગુમાનસિંહ ૨૦

નિરલજ પાપી આ તું દુર દુર, થાતો દુર, (૨)
બબકર તેમ કરી મે હવે ચાલ. (૨)   નિરલજ
જવાની ફેલાની ફરેશ ની ન નાહાની જવાની જાતુ દુર દુર,
જાતુ દુર   નિરલજ. ટેક
મારૂ લાગ, કરૂ ધાન, નહિ માની મારી વાત, [૨]
થશ ખુવાર હે ગમાર, વિચાર તુ વિચાર. [૨] નિરલજ

સુજનબા તથા ૨૧
સાહેલીયો

મીઠી મીઠી આંબલીયા ડાળે,
કોયલડી ટહુકા કરે આ. આ આ.
નીશાયા પ્રેમો વિના પ્રીય થાયરે,
અશ્રુ પડે ઉર સ્થળ ઝીલે આ, આ, આ,
કોણ આંણુરે એનો વીરહીણીનો વેષ,

વીતી જાયરે જેનો પીયુડો પરદેશ,
નરકે જાન તેને લેશ. [૨] વીતી.
પ્રેમ હીંચોળે હીંચતાં ચડે અંગમાં ફેર
વાટ જોતી હું એકલી આવે નહિ પીયુ ઘેર
આ, આ, આ — મીઠી

અંક ૩ જો.

સુજનબાળા-- ૨૨

વિસરજો ન વાલારે દિન દાસી દિલથી લાલા, વિસર
પ્રેમ આગારે પ્રિતમ પ્યારા દાખલ રાખી આ દિન દારા
યાદ કરી અહનિશ આ ઓલો કાલાવે વિસર
કંઠ ચડી શ્રેણી આપ નામની, જપીશ સ્વામી દીન આપની
વધાવી પાજો પ્રેમ તણા પ્રિય પ્યાલાને વિસર

ગુલાબ - ૨૩

પ્યારા ઓના આવો આવો આવો મારા આજ, (૨)
તલસુ છુ, તલસુ છુ, તલસુ છુ તલસુ છુ, મારારાજ (૨) પ્યારા
મન અકળાવે, બહુ ગભરાવે, (૨)
સુખ નાવે, નાવે, નાવે નાવે, નાવે, મારા રાજ. પ્યારા.
કાવ્ય જે રહે રસ વિના કમળ વિના કાસાર,
સુગંધ વિના જેમ સુમન છે, તેમ હું પ્રાણ આધાર,
સુંદર સુખકર, મધુર મનહર, આનંદ ઉર કર, હરસ દુઃખહર
હિયેને નરમ તનમન તુમપર વારુ હુ આજ (૨) પ્યારા.

ગુલાબ - ૨૪

નટવર મોહે ઓલીઝનિ. (૨) અતિયન બનાયકે,
દેખો દેખો બિહારી, (૨) તુમ દરપન સુખ લાયકે, નટવર ટેક
અધર અંજન દાગ લગેહે, (૨) દ્રગ અરૂન મહાવર પગે (૨)
કહો કિન ઠગોરીને ઠગે, (૨) કિન સંગ રતિયન જગે (૨)
ઉત કિત જાએ, નિત નિત હમે, તરસાયકે (૨) નટવર

૧૦૯૬૭

ડગમગ ડગમગ પગ મગ ધરતે, (૨)
પતિ અતિ રસિક છલબલ એસે સીખે કહાં, (૨)
ઉઠિ ભોર આયે મોરે મન ભાયે; (૨)
બ્રજપત નખછત છતિયન લગાયકે. નટવર.

ગુમાનસિંહ— ૨૫

આવ નારી, પ્રાણ પ્યારી, પ્રેમ ધારી, સુંદર શ્યામા
સુંદર શ્યામા, (૨)
મનહર નારી, સુખ કરનારી, આવ પ્યારી, વિમળ વામા,
વિમળ વામા. (૨) આવ.
પતિ હિતમાં નિત હરખ ધરેછે, (૨)
શાબાશ છે તુને સત્કાર છે તુને, શાબાશ છે તુને, સત્કારછેતુને
ગુણિયલ થઇ ગુણિ માંહી ગવાણી (૨)
મધુર વચન સુણિ અતિ મુદ થાય, (૨) ઉરમાંય ન સમાય. આ.

કૃષ્ણાશંકર— ૨૬

પુન્ય કર્યા મારા ધારૂ સુજસ સદા નગરીમાં વ્યાપે;
માટે મથે મનડું મારૂ. પુન્ય ટેક
નસનસ નિમક ભર્યું નૃપતિનું, તે પર વાદળ છે વિપતિનું,
વાયુ થઇ કરી મુજ મતિનું, વિપતિનું વાદળ વિદારૂં આરૂં સુ.
લુણ હરામી શ્વાન ન થાએ, મનુષ્યથી તો કેમ થવાયે,
થનાર શ્વાનથી નીચ ગણાયે, એ પદને હું નહીં માનું પ્યારૂં સુ.

સજનસિંહ ૨૭

ભજગોવીંદ ભજગોવીંદ ગોવીંદ ભજ મુઢ મતે [૨]
ધામ ધરા ધન કામ ન આવે [૨]
અંતે જવું જવું મન શું લલચાવે ભજગોવીંદ (૨)
ચીત ચીન ચીનત તુ હરજુએ, (૨)
કુદરતી જાગ, મન હરનાર ફસાવનાર, (૨)
છોડીદે છોડીદે
મિથ્યા માયા માનીલે [૨] ભજગોવીંદ

સજનસિંહ २८

શશિ સમ પુરણ પ્રકાશ કરે છે, ધવલ કિરણને ધારી
તુજ ભાવિક ભ્રમરો પણ ભાવે ઉડે પક્ષ પ્રસારી
કયાં છુપી છે કુમુદા પ્રેમી માટ પ્રકાશિત થા

કુમુદા— २૯

ભ્રમર વેશ નહીં ભાળું કયાંઈ ભજવે ભ્રમર ન હોએ,
ગુઢ વચન કહી આ કુમુદાને શુમ થયો ગુણી કોયે,
છુપેલો હોયે જો ઉભીછુ આહીં આવે તો.

પ્રભાવતી— ૩૦

મનડા કેમ તને સમજાવું, કેમ તને સમજાવું—મનડા
રૈન અંધારી રાહ નવ જડતી (२) દેશ દીયે લઈ જાવું—મ

ચંપકમા ३१

કરી જતન જતે મુજવીન ધરૂ કેમ ધીર,
સુકાય શરીર નેણે વહે નીર કરી ટેક,
સહાય થશે જગનાથ

સજનસિંહ-મુઝાઓમાં મન માન, સુખ સુરે જશે રાત,
સદા થશે પરભાત કરી.

ચંપકમા—ઉગરવા એક આશારૂપ આપ

સજનસિંહ--ગણું નહા આપ હિતે હિત તાપ,

ચંપકમા--કરો દુર ઉર કેરો પરિતાપ, છાપો ક્ષિતિમાંહે,
રૂડી જગ છાપ કરી

ગુલાબ-- ३२

બની બટ યમુના તટ નીકટ રાધાકો પ્રીય શ્યામ,
મન મોહન મન હરન હર કુકટ મ સીતાન—આ, આ, આ.
સાવરો નેન બાણ સાન ગયો જાદુગર રંગ બસ્ત્રો કરે બતીયા
ન ડરે અપન જીયામે,
ચાલ ચલત બીચણ રોકત મગ હમરો— સાવરો
મધુર મધુર બતીયા કરત બની સુખ અધર ધરત,
કુકત અતી સુદર સુઘડ નાચત તાયે તાયે— સાવરો.

ગુમાનસિંહ—   ૩૩

તુ શીદ સંકોચાયે મમ મનવા, તારૂ ધાર્યું કર કર કર,
કર ગુલાબ માટે આળગો સઘળો પુન્ય પાપનો ડર ડર ડર
પુત્રે કેના પ્રાણુ લઈ નીજ દેહે દુ:ખ સહી,
જેટે પ્રમાગારે તુ કથી કેટલુ કહુ,   તુ શીદ.
છ ગુલાબ વાસો ઘર ઘર ઘર, તે ઘરમાં કા ભય ભય ભર ભર
બસ પ્રેમ વરૂથી પાછા પડમા કહુ મિષ્ટ ફળ પ્રાસન કર તુ

છોકરીઓ—   ૩૪

મારા સોનીડા તેડાવો રે, જે જ અ એમા,
રૂડા ઝુમણા ઘડાવો રે, જે જે અ એમા
માને પ્રેમે પધરાવો રે, જે જે અ એમા,
માને મોતીડે વધાવો રે, જે જે અ એમા,
માને ફુલડે વધાવો રે, જે જે અ એમા

વિજયા—   ૩૫

અહી અમ વારે કોઇ આવો (૨)
આ અતિ અનિતિ આચરે ના ડરે   અહીં
લજ્યા આ અમ લેછે હ ભી થઈ ડ દ છે (આઅતિ) અ
ખળ પરિણામ બહુ જામ્યુ શેહેર કરે કુકર્મ કાળો કેર,
ધાડ પડે ધનવનને ઘેર ગરીબ ગણ્યાની શી પેર,
કામીથી વામીશ્રી કો ધાવો છોડાવા (આ અતિ) અ.

વિજયા—   ૩૬

અરે આ અધેર આવુ કહો કોને કહેવુ   ટેક
નહીં ન્યાય નયને નિરખુ, શી રીતે સહેવુ, [રાજાજી]
હવે લાજ શી રીતે રાજમાંહે રહેવુ,
અમલદાર અન્યાયેથી વરે નિત લેવુ,   [રાજાજી]
આપે ન્યાય ઉલ્લુક શાથી જુવે આખ જેવુ,
બહુ લાચ લેનારા છે કેટલુક દેવુ   [રાજાજી]
કોઈ છે ઉગારે આજે ત્રિલોકીમાં તેવુ   અરે આ

વિજયવલ્લભ— ૩૭

ગહા અધમ કર્મ કરનારો પાપી આ છોરે.
ધિ:ક ધિ:ક જન્મ્યો ધરણી નળમા,
અહનિશ હોમ્યા સજન અનળમા,
મળમા મસ્ત બની એ મારગ વામ વહ્યો રે, (૨) મહા.
શૈલ્યા નિપજી નહી આ લનની,
નાહક ભારે મારી જનની,
મનની રહી ગઇ મનમા લાવે ના લહ્યો રે (૩) ગહા.

સજ્જનસિંહ— ૩૮

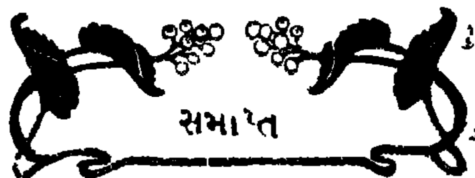
વામી કામી અધર્મી ધીક ધીકાર,
અગણીત કીધા ગુના મેલી ન કર્મામણા ઘાતકી ઘણા વા.

સાખી—કુકર્મ નજરે નીરખતા, કૃતા કાયર થાય
અનેક એવા આચર્યા નર્ક નાસી દુર જાય
પાપી નહી પોચે હવે તુ પાર— અગણીત.

સાખી—તીક્ષણ આ મમ તેગથી ભારત નીરપર માર,
નારી વેશે નીરખતા ઉગારીયો આ વાર
પાપી નહી પોચે— અગણીત

સર્વ— ૩૯

આબાદી દીલ શાદી વહીએ અહર્ષ,
કુમાર વિજય વલ્લભ રાજ સાહેબ કાયમ કાયમ,
રહો અમન ચમનમા સદા દુશ્મનકી બરબાદી,

જાહેર ખબર.

નીચેના પુસ્તકો જ્યાં જ્યાં કંપનીનો મુકામ હોય ત્યાંથી રોકડી કીંમતે મળશે.

નામ.	કીંમત
જુલમી જાલમ...	0—3—0
જાળ ધર	0—3—0
બ્રહ્મકુમારી	0—3—0
આગન દામન	0—3—0
કપટસિંહ કેહર	0—3—0
વીર પ્રતાપ	0—3—0
વીર કેશરી	0—3—0
વસ્ત્રાહરણ	0—3—0
શ્રી સત્યદેવ	0—3—0
રા' નવઘણ	0—3—0
વીર જરાસંધ	0—3—0
વીર છત્રસાલ ...	0—3—

માલેક શ્રી ત્રિ. વિ. નાટક કંપની

